CEYLON PATRIOT.

JANUARY, 8th, 1864.]

PUBLISHED ON FRIDAYS.

[VOL. 2d. No. 2.

Price to Subscribers 16s. By Post 18s. 2d. per Annum.

CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.

Twenty-four lines and under—three peace per line.
Above twenty-four two " " "
Half a column—secen shillings six peace.
A whole column—ten shillings
For the second insertion two-thirds and the third and every future insertion, one-half of the above charges if printed on succeeding days of publication.

If Advertisements are to be both in English and Tamil, one being a translation of the other, the Tamil will be charged at half the above rate.

No Advertisement will be printed for less than one shilling.

Notice to Subscribers.

Subscribers are respectfully requested to give notice of any change of address, or any irregularity in the delivery of the

Notice to Correspondents.

All communications to the Ceylon Patriot must be Post Paid.

We also request that all letters to our address as the Editor of
the Ceylon Patriot be authenticated as otherwise they may not
seceive attention

SIVAISM CHALLENGED.

A challenge to Public Discussion in English of the authority of the standards of Sivaism is here-by given to C. Arumugam Navaller or any other Sastri or Hindu Priestin Jaffna, by the undersigned.

The terms to be settled by a Committee consisting of an equal number of Christians and Hindus to be nominated by the disputants respectively.

H. A. Wood.

Jaffna, January 6, 1864.

BREAD FRUIT PLANT.

A large number of Bread Fruit Plants can now be purchased at the Kutchery gardens by applying to Cangany in charge.

Jaffna, January, 1st. 1864.

ADVERTISEMENT

Oriental Bank Corporation. An Agency of this Bank will be opened at Jaffna in the course of next month. By order of the Court of Directors.

Decr. 1863.

GEORGE DUFF. Manager.

The Censon Watriot.

EXTREMES MEET.

Ethnology has proved almost to a demonstration that the human race had a common origin.-The Bible teaches that God made of one blood all men that dwell on the face of the earth. The Great Teacher came down to our earth to redeem the race and to make all men one in himselfand notwithstanding the existence of many causes of disunion, ever and anon, we see the human race evincing its oneness of structure and sympathy in some grand agreement of action amid conflicting theories. Even in Sivaism and Christi-anity there may be found some common features which are the heredetary types of the race. Human nature true to itself, swings back to its natural course when the pressure of circumstances, is removed. A sight of suffering, we suppose affects the Sivite in the same way, if not always, to the same extent as it does the Christians.

Truth and justice are as essential to the moral character of one as the other not more truly do they both breathe the same atmosphere, or behold the same sun and bow in submission to the same natural laws, than they have the same need of mercy and are destined to stand before the same great Tribunal they and the xtian are are on many points. Why shd. they not be mo reat at one on all?

Free discussons and a friendly interchange of thought will do us all good. "The Christian and Sivite Discussion Society" at Wannarponne, will do great good if both parties can be persuaded to keep in good temper with each other. It is very hard to be abused for one opinion honestly held and still worse to be scandalised because one man will not give up his convictions at the demand of another. Let the Sivite and the Christian young men become more and more familiar with each other and we are sure that they will learn to esteem each other more and more. There appears to have been as there always will be in each meeting some misunderstanding as to what really is the best way to get at the truth. The meeting seems to have taken one view of this case and Mr. Bushnell another. It would be very unwise

vote sf some 20 or 30 of his fellow associates and especially to censure them for differing from him.
We commend this Society to the good will of

all and again we venture to predict great results.

SPECIAL PRAYER MEETING.

Persuant to the announcement made a series of prayer Meetings have been in the various protestant Churches both morning and evening where the attendance was very satisfactory.

SPECIAL SERVICES.

In adition to the usual Watch Night held at the Wesleyan Chapel, there were two interesting services in Chundicully on the last evening of the year, one in Tamil which commenced at 9. P. M. and the other in English at 11. P. M. contact her the Pers March 1 Process and Possition. ducted by the Rev. Messrs LaBrooy and Pargiter after which the Communion was administered about half past 12 o' clock.

THE REV. C. KOCH OF BORNEO.

We understand that this gentleman has arrived in Galle and is daily expected at Jaffina.

SMALL POX.

We have heard that the Small Pox has made its appearance in some districts in the Province.

If this be the fact, we are confident our energetic Med. officer and his able assistant will spare no efforts to arrest the progress of this fearful epidemic.

OUR GOVERNMENT AGENT.

Our energetic Government Agent is now busily engaged in appointing Headmen to offices that have been for some time past vacant. On Monday last he was at Chavagachery.

BANK NOTES.

Communicated.

While we are inspired with the hope of Bank Agency to grace our town Lathe course of the current month we regret to notice that the Notes issued from the Banks are at a discount of between 3 and 18 pence according to their value. We observe that a pound in note could not be changed at "Bankshalls" unless it accompanies 3d. look upon this as a great evil crying for speedy redress. It arises from an undue and larger number of Notes in circulation than is commensurate with the other coins, as well as from a large numof Company Rupees almost daily taken to India. Silver money, in consequence, seems to be scarcer. The facts of our Island being in constant communication with the neighboring continent, and her having to buy a very articles of living—rice and cloth, among others such as live stock, curry seeds &c. suggest to our mind the necessity that lies for the local Government to solicit the Governor of Madras to allow the passing of Ceylon currencies in southern India at least. Both these colonies being under the same sovereign, we wonder at the sterness of the Government of one in refusing the coins of the other, under such eircumstances as are between India and Ceylon.

SIVAISM.

In our advertising column will be found a Notice by Mr. Wood, challenging Sivaism. We believe that it affords a fine opportunity for Messrs A. S. and other Pundits in the province to give the votaries of Hinduism the benefit of their researches into their Veds and Agamas if they have any.

THE Delhi Gazette says that he quotes from the Hindu Patriot a mysterious sensational paragraph which the Native Paper professes to have taken from a Naple's Journal. We thought that such things belonged to the dark ages; but the industry of our Hindu Cotemporray has discovered one instance at least in those days Here it is:-

"A mason living in the Rue Forba was awakened a few nights back by a knocking at his door. On opening he saw two strangers, who asked him to go with them to execute a piece of work of great urgency. The man at first hesitated, but being persuaded by the offer of a handsome reward, at length consented. He was then blind-folded, and having been led to a carriage, the vihicle drove off. After having been driven for some time, the carriage at length stopped. The man was led up several flights of stairs and the bandage then taken from his eyes. He was then ordered to make in the wall of the chamber in for any solitary member to exalt himself above the which he found himself a hole sufficiently long the Criminal side; but ashis unaided acumen was

and wide to contain a coffin. The mason at first refused, but, being menaced with death, he performed the work required. When he had finished, an empty coffin was brought from another room, and at the same time a young woman handsomely dressed, was dragged in, struggling violently. She was then forced into the coffin, the lidesenvel down and the offin placed in the room. lid screwed down, and the coffin placed in the recess, which the mason still undermenaces of death was compelled to close up, so that nothing could That done he was again blindfolded and taken in the same carriage to the sea beach, where the two strangers, having removed the bandage from his eyes, gave him ten piastres, told him to go his way, adding that they did not impose even secrecy on him. The mason immediately gave notice to the police of the incident, but could afficient to the police of the incident, but could afficient to the police of the incident. ord no information as to the locality." C. Tel.

OUR CONTEMPORARY.

It is again in our power to give our contemporary a bit of advice and we do so hoping he may have the good sense to take it and improve by it.

Considering the well known character for integrity which our District Jndge possesses it seems to us to be mean and false and altogether unmanly to insinuate the opposite, because the law has somewhat, as we think, justly arrested the downward progress of the "Freeman."

The hot and cold, fair and foul sort of writing

on the character of men in office among us which our contemporary sometimes adopter's very re-

prehensible.

He may perhaps risk against our advice but we tender it to him in hope that henceforth he will cease to traffic in motives &c. and deal in

The public will then prove a better customer at the mart of the unfortunate Freeman. We do not, as we might, read him a lecture on the recent case of lebel. We simply remark that a clearer case never was and it is to be expected that it will teach him caution. Let him beware, who plays with fire. Were we in his circumstances, we classify the stable cast for the cast should resolve henceforth to strike out for ourselves a new course, one of upright and dignified adherence to truthand of firm support of all that is good.

WE observe that the Indian Reformer has been transferred into the hands of new Proprietors. We might add to this intimation, that the Madras Times and the Madras Examiner have been purchased by a wealthy gentleman of the Firm of Messrs. Arbuthnot and Co., and that they are to be amalgamated from the beginning of the year. The Editor of the Madras Daily News, we understand, takes the editorial management, and the editor of the Madras Times becomes a contributor on his former income. Other changes are contemplated, we hear, but we are not in possession of authenticated information. Our readers will know more about these matters by and bye. Mr. Geralde, of the *Bangalore Hearld* has resigned-Poor man, we expected this; and so he has again become "a rolling stone that gathers no moss. Carn. Telegraph.

PROVINCIAL COCHIN.

In our issue of the 17th October last, we referred to a remarkable case of murder by torture, of a Pulea boy, by his Master. The perpetrator of the crime was convicted, and sentence passed on him by the Court at Allepey, the decision was re-ferred in due course for the confirmation of the Sudder Bench—At this stage of the case, a Puleah youth was produced before the latter tribunal, by younger brother of the Prisoner, as the boy alleged to have been murdered—With wonderful determination and coolness, the lad acted the part assigned him and gave some very excellent reasons to account for his precious absence, and for the supposition formed that he was dead. To add to the romance of the story, the mother of the deceased came forward and recognized him with well disguised emotion, as her lost son. We stated that the case had been remained to the lower Court for further enquiry. The denouement has now reached us and we lay the particulars before our readers.

The investigation ordered, was commenced by the present sitting Judge of the Allepey Court on

probably not considered sufficient for the occasion the case was ordered to be heard before the full Court. A prolonged enquiry followed, and a mass of unnecessary and irrelevant evidence placed on record and it is believed that the farce would have continued to this day, had not the intelligence that the affair had got into the public prints, electrified the Court into decisive action. The original sentence against the prisoner was confirmed—the precocious lad who figured before the Sudder Court was pronounced to be a vile pretender— but feelingly alive to the weakness of humanity, the court acquitted the prisoner's brother who had instigated the Puleah to personate the murdered boy, with a view to screen the prisoner from the punishment due to his atrocity. We hear that the judgment of the lower Court dwells with touching sensibility, and a pathos quite refreshing, on the virtue of fraternal affection, such as would make the fortune of any Madras Publisher, if given to the world in the shape of a homily for the

We cannot omit to notice another extraordinary feature in this case, which will serve to illustrate the "glorious uncertainty of the law." At the preliminary examination of the case before the Police Officer, two persons who were engaged in their fields near the spot where the murder occurred, gave a very clear and minute account of the deed, and admitted that they had themselves assisted in burying the body. In the absence of other eye witnesses, these two men were admitted witnesses to secure the conviction of the principal offender; and a separate charge was made against them, for "misprison of felony." When the case came on before the Criminal Court, the two witnesses were put on their trial as second and third prisoners in the principal case of murder, thus excluding their evidence against the chief prisoner. The case against him having been thus weakened it furnished colour for the mitigated sentence of 7 years imprisonment actually recorded against him. The two minor effenders had no concern whatever in the foul deed of murder; they acted a very subordinate part in the tragedy, by helping to inter the lifeless body; and there is every reason to believe, that fear combined with ignorance induced them to observe silence in the first instance. The rejection of their testimony as witnesses, and the subsequent change in the order of commitmentadopted by the Police Officer appears to us a most strange proceeding.—Chronicle.

THE MAIL OF 26TH NOVEMBER. Observer Office.

Friday Evening, 1st January 1864. "The Benares with the above Mail arrived at Galle at 10, 6 o'clock this morning :- no explanation of the delay has as yet reached us although it is evident the Bengal has broken down. The following is the public, and two Speceal Tellegram with important news.

From Galle 31st December 12-40 P. M. Steamer Mooltan sailed for Suez. From Galle, 1st January, 11-55 A. M.

The Federal General Meade, has advanced to Culpepper and General Lee has retired beyond the Rapidan. Burnside has suffered a severe disaster and is said to be superceded.

The siege of Charleston is continued, but without much effect.

Tellegraphic communication between New York

and Halifax had been interrupted.

The Confederate General Bragg is said to be

evacuating his position before Sattanooga. The discovery of a Confederate conspiracy in

Canada has been officially notified to the Federal Government.

COFFEE, Plantation Ceylon middling 74s. to 78s. good middling 78s. to 83s. fine middling 86s. to 90s.

COCOANUT OIL-Ceylon £45 and Cochin £47.

Cotton—Better demand.

'Royal Bride,' 'Elizabeth Douthwite,' 'Almera,' 'Heather Belle,' and 'Calphurnia,' sailed for Ceylon.—Ships 'Dupuy De Lorne,' 'John Robinson,' 'Affiance' and 'Malakof.'

(Special Tellegram for the Col. Observer.) London, 26th Nov. 1863. New York, 14th: Lee entrenched South of Rapidan

Longstreet marching to East Tennesse, England declined European Congress,

Coffee firmer, seven hundred and twenty-six(?) seven hundred and eighty-six (?)-Native sixty-

London, 3rd December, 1863.

Sir John Lawrence appointed Governor General of India.

Starts on the 10th.

Bank Discount, eight per cent.

America, 20th Nov. 1863.

Bank's expedition landed on Texican coast.

Marched on Brownsvills.

Confederates Bragg and Grant largely reinforc-

ed near Chattanooga...

Burnside invested Kuowvelle.

Passengers by Mail.—Miss Williams, Messrs. Bailey, Porter, Milne and Ellis.

The appointment of Sir John Lawrence as Governor General of India, and England's refusal to attend a European Congress are the too most important items of news by this Mail.

The Colombo Extraordinary.

LADY ELGIN.

"Lady Elgin is reported to be in a very delicate state of health. Captain Armstrong, A. D. C., it seems, has actually arrived at Allhabad to "receive" her. Perhaps the very best thing in the world that they could do, would be, to let the poor woman alone. She has her own sorrows, but redtape, and a score of indescribably colored uniforms will not allow her to indulge in any such real luxury. Perhaps they had better murder her, too, with excessive kindness, and then, after she is buried, fold their hands, declare that "it was the

在印度的医疗心理的 可以可以

(From our Correspondent.) COLOMBO.

25th December, 1863. I am happy to inform you that two deserving gentle-men of this place passed their examination yesterday, before the "Board of Examiners" and were admitted

as Advocates of the Supreme Court. One of them is the well known Mr. James Alwis a Proctor of 19 years standing, who, during that period has shewn himself to be a gentleman of very high attainments and of emin-ent qualifications. Besides his being the author of several valuable works, he has acted as the District Judge of Negombo as well as Commissioner and Police Ma-

gistrate of Colombo.

The other gentleman is one Mr. J. W. Fransiscus a graduate Bishop's College, Colombo, and a very good classical scholar. He has been, prior to his Examination, reading law with the Queen's Advocate Mr. Mortania. gan and in the Examination he is said to have acquit-ted himself creditably. He is a Tamil young man of a very good and lovely disposition which is al-ways, not only a desirable, but a very essential qualification in one who attains the proud dignity of an Advo-cate. Our only and since to wish is that these two gen-tlemen may prove an acquisition to the Colombo Bar.

The next examination of candidates for Advocates.

The next examination of candidates for Advocates and Proctors will probably be held on the 25th Proximo as noticed in the "Examiner."

The Memorial to her Majesty the Queen prepared by the members of the Legislative Council complaining against the £30 000 now additionally required for the Military Expenditure of Ceylon, is going the round of Colombo for obtaining signatures. People seem to sign the Memorial most willingly.

It may not be a new thing when I say that a branch of the Oriental Bank Corporation is to be established in

of the Oriental Bank Corporation is to be established in the Northern Peninsula during the course of next month. This would be altogether a new thing for the Northern most corner of our Island but I am sure it would prove a blessing to the place and especially so to the Mercantile Community of the place. We hope that merchants both English and native, as well as others will try their utmost to keep up the "Branch Bank" in their midst, as it is said that the present undertaking is to be only a

Nearly a week ago, a man called Canapady died by accidentally falling into a well, from which he was draw ing water for the flower garden of Mr. Comarasamy now in England. A jury was empannelled who after a thorough investigation brought in a verdict of 'accidental death by drowning."

The weather here, is rather dry and oppressive It is now more than a week and a half since we have had any rain whatever. We continue to have dew in the night although slight. The streets are all dusty. We

anxiously look forward for a heavy cooling downpour. As I was writing the above, I noticed two processions passing by the Street with what they call xmas presents consisting of cakes, plantains, pine-apples and various other eatables, accompanied with Tom-Tom beat and music. The same people returned home with new suits of cloths which are given to them as presents by their Superiors for whom they took their presents first.

Xmas is going on spiending and riot.

Yours truly

You know who.

DEAR ME PATRIOT,

I have been somewhat surprised, that in your very valuable periodical, you should do earnestly plead for the weak side of a bad cause as in the case of the New Marriage ordinance. Perhaps your philanthropy was called into play by the suicidal folly and self-Humbling advocacy set up by the various opponents of the new ordinance. One argument you do not appear to have duly noticed, which with your permission I will now state in a word or two. now state in a word or two.

The poor Romanists appear to have fallen into unfortunate hands. The prolific scribbler who bounds on his "children" to all forms of opposition to the Gov. ernment even going as far as to dare to question the

supremacy of the Queen and the power of civil over canon law, I fear, is not fully understood by the Europeans of the land. In weighing his strong words and unmeaning repetitions it should be remembered that he is a Foreigner who from his birth up, has been more or less ignorant of the English language, Customs and loyalty. Just so, also of the Prelate whose petition if it loyalty. Just so, also of the Prelate whose pennon a may be by a stretch of the imagination so called had to be weeded of disloyal expressions before it could even be read at the Legislative Council. Good quiet man as he is; He too must be regarded as not being fully aware of what he is doing nor as understanding the import of the words he is made to use. He, too I say is a foreigner; now these very simple facts ought to lead the Ceylon public to form a mild estimate of so bold an opposition and induce all good men to indulge piety instead of indignation.

Thus much is fair on the principle of "giving the Devil his due." Impartiality.

FROM OUR CORRESPONDENT.

Few weeks have rolled over my head, since I sent up my scraps

Our young and lovely Magistrate P. Selby Esq. is clearing away the accumulated arrears, which require some time to dispose them of. The weather is now and then interupt the business, and prevents the punctual attendance of the parties and

witnesses, the necessary appendages of law suits.
When the weather clears, I hope, the arreats

also will be cleared. The Sub-Collector of our Port, agreeably met with some work, on his resumption of his duties which broke the "dead silence", alluded to in one

of my communications. But nature should have its own course, and the Port is closed up protem-

The Landing Waiter Mr. A. Kech, who is a steady and promissing young man, beyond his teem*I think, has relieved Mr. Toussaint who is now at Jaffna. The Shroff of our Port is on sick

The Port which teemed with Vessels, now teems ith surges. "The eternal edict thitherto shall with surges. thou come but no further, and here shall thy proud waves be slayed" extorts daily, hourly, and minutely, homage from the boisterous element, strugling with the tyranic Neptune for calm repose.
Point Pedro,
A SPECTATOR.

A SPECTATOR. December 8th, 1863.

MR. MORRIS AT TRINCOMALIE.

December 11th 1863.

Our Town has been for some days past the scene of much delight in the hourly expectaton of the arrival of our much esteemed and respected Government Agent. The pleasure with which Mr. Morris returns to our shores was welcomed by all classes is manifest by the crowds of people who were assembled at the Custom house Inner harbour, when the landing took place. With permission of the Assistant Collector of customs, the Jetty was most artificially decorated after the Oriental style and under the decoration was hung a board with the word "welcome" on it ornamented with flowers and ever greens-the native local band was in attendance, the Policemen with their inspector at the head formed line on borth sides of the wharf and the Government Agent was ushered into his conveyance with loud cheers from all who know and respected him at about 2. P. M. this day.

The Chief Mudliar's attendance at the spot was pre-

vented by the death this morning of his brother Mr. S. A. Alagacoon Mudliar, a true and pious Christian.

To the Editor of the Ceylon Patriot,

January 5th, 1864.

It is to our greatest admiration and deepest regret, we see that the salt market in the evening bazar of Alavetty has been abruptly discontinued from the 31st ultimo. You are, we hope, perfectly aware that its urgent and unavoidable wants would be felt by the majority of the inhabitants; and we can hardly express or either give you an idea of the want felt by the poorer class of the people who only obtain this article of nec-essity from their smallest earnings of the day as would suffice to their immediate use and for such amount as could be spaired out of the day's earnings. This class of the people resort to the salt market and buy daily from the Renter for a farthing or half and very frequently manage with it till next evening comes,; it being hard with any body to abstain from its use, it is quite necessary to remove or abolish such market with previous warning when not only the people will procure the stuff, although it is against law to have salt in houses in greater quantity than is allowed by the Ordinance. We therefore earnestly request you to take the matter to the notice of our Kind Rulers, through the columns of your Patriot and relieve us of the sufferings. Yours faithfully

A number of people who suffer from a want of Salt.

MUSIC.

(Continued from page 186, Vol. Ist.)

That they are averse generally to sing in public, be true European or Tamil is undeniable. Time is distant when the fair sex of our land will be in a the true European or Tamil is undeniable. position to break through those rules which are invariably observed by the respectable Tamils. It will be long and I may say that centuries must elapse, before the ladies of our land will mingle in society as those of Europe; sing in public meetings and assemblies; and insuch respects cope with English Ladies. It is true that Tamil ladies now sing English tunes in Churches but we must consider the time the Missionaries have been labouring in our land, to see how it is that native ladies have done what broke the barrier which generally hinders the females of our land, from singing in public. It is the education the softer sex have received, coupled with the march of civilization that has served to make Had the Missionaries been for the last them do so. 50 years teaching at their schools Tamil music, there could be no doubt that onr ladies would be quite as able and willing to sing Tamilas they do English tunes in religious meetings &c. But again, there is no great necessity for these to join in singing since as I have already shown it is not absolutely necessary for the object of Christian worship that every one of the congregation should join in singing. That dancing girls are only females that sing Tamil tunes in an assembly, is no argument to prove that our ladies could not join in singing supposing as I have said, sufficient care were taken by the Missionaries and others interested in the subject in question to teach Tamil music in all our schools and to countenance its use in all important meetings.

The essayist seems to argue very much in the strain in which some of our Missionaries do with reference to the jewels which are worn by the Christian ladies of our land. Because the dancing girls wear the nose ornament (60 3 6 5 3) they say our ladies ought not to be allowed to put it on. Fine argument certainly!! Such suggestions if attended to—suggestions which arise from ignorance of the state of the Tamils of India, their dress and manners,-would gradually tend to make the Tamils appear Burghers in their dress, and by degrees to do away with the dress, manners and customs which are peculiar to our nation. For the removal of the nose ornament might be follow- ed by those of the head; and again, the jewels worn on the neck might suffer the same fate; the change might not stop here, but extend to other parts of the dress of the softer sex. Instead of the beautiful Chela, (Crew) gown might be brought in, and the change wints on an mill there is little or no difference bemight go on un'il there is little or no difference be-tween the dress of our females and that of the Burgher

or European ladies.

The mistake in those that think that those observances now in vogue in Christian Churches, ought to be strictly attended to notwithstanding many of them are in direct contradiction to Hindu manners, customs &c arises from their identifying such of those observances peculiar to Europeans with Christian observances. They cannot think of certain of these latter, without unvariably coupling them with some of the former. It is a sad mistake to suppose that because the Europeans and Americans brought to our land the blessings of Christianity, their manners &c., should be substituted for ours, as if they were inseparably connected with the religion of Christ. Christianity is a religion suitable to all classes and conditions of men irrespective of the distinction of race, nation &c. It does not in-terfere with any customs of any nation, unless such customs are in any way contrary to the doctrines it inculcates We may be Tamils in every respect, and still profess Christianity. If the Europeans have adopted certain observances in connection with the religion which are extraneous to us, it is no reason why we should also follow them. They adhere to their customs they are Christians. If the music now in use among them and in our Churches, did not belong to them, but to us—they would not employ it now. Just as they naturally prefer their music to ours, we prefer our harmoneous tunes to their tunes, which are to native ears, at any rate, uninviting when unaccompanied by my at any rate, uninviting when unaccompanied by musical instruments. Unless strong objections are raised against the use of the former in connection with Christian worship, and those objections are wellfounded it would be undesirable and materially checking the progress and growth of Christianity among the Tamils, to exclude Tamil music from the precincts of our Churches. I say that such a step will check the growth of Christianity, because the use of foreign music marks the religious contents. gion as something foreign, and as one that has to do with such observances as are outlandish. The Sivite regards them as such, and every one who has not himself adopted them is naturally inclined to judge of the adoptedness of the Christian religion to the Hindus from these observances. Unless there is intrinsic value in the use of English music in Churches —unless there is anything in it which our music cannot lay any claim to—unless there is any element in it which renders it peculiarly adapted to Christianity, it is neither desirable nor advisable to continue the use of it. I repeat that the Hindus may become Christians and yet remain unchanged as regards their manners and customs. Chrsitianity does not enjoin any change in these respects. Hence, so far as Tamil music is con-cerned it can very well be used in native Churches without, in the least, diminishing the devotion and sacredness which should characterize all Christian services and assemblies. This essayist presumes that the introduction of it will involve also the admission of danc-

on Thursday

ing girls in Christisn meetings &c., if our ladies should be made join in singing. But this is not a necessary sequence. If our ladies are taught to sing Tamil tunes with that labour and care with which they have been taught English Music by the Missionaries and others in connection with Christian schools, they will in a short time be able to sing our tunes with greater case

than they do foreign airs.

The last sentence in the fifth paragraph, is too important to be passed over unobserved. It is an assertion altogether unfounded. The essayist says, "publicly to sing those (Tamil) songs will be considered a contempt and reproach both by males and females." I am at a loss to know on what grounds he has made this sweeping and glaring statement. No one acquainted with the natives of our land would state similarly. Whether the essayist lost sight of the fact that on public occasions those who are acquainted with Tamil tunes, are not unfrequently requested to sing by some of the important men present, and that, no one who sings on such occasions, considers it a "reproach and contempt" to do so or whether he has not had opportunity which would have enabled him to observe such things, I am not in a position to know.

But this much can be said about singing in public, that it is never considered a 'contempt and reproach.' The tunes generally sung at their homes by the Tamils, are not English but Tamil It is then but natural that they should, when occasion requires, sing such airs also publicly: and what could then bring in 'contempt and reproach?' As I have already observed that our ladies could not easily be made to sing in public any tune whatever is undesirable; but when they could be induced to do so and (it is well known that Christian ladies generally make no chiestion to singing at church) dies generally make no objection to singing at church) there would be nothing to bring on them either reproach or contempt. If it is not reproachable or contemptible to sing in Churches English tunes, one cannot see how the substitution of one music for another can render

the singing as such.

In the next place the essayist speaks of the tune. English music has been in use in Churches &c. and of its approval by those of most experience and the best acquainted with the language and the people.' alludes, I believe, to the early Missionaries; but for aught I know, nothing has been said about their endeavour or proposal to substitute Tamil for English Music. That English Music has received their approbation is nothing strange. But it must be shewn whether they took the trouble to see if Tamil Music could not be advantageously substituted for the one now in use. Supposing they examined into the merits of both English and Tamil Music, and preferred the former to the latter, the fact cannot go against those grounds on account of which it is now considered desirable to substitute Tamil for English music. As I have already said, we have heard nothing about any such enquiry being made by the early Missionaries; and hence what the essayist states is no good argument to meet the point at issue. He says also some thing about introducing other music if 'a good reason can be given' and I may in conclusion mention the following as some of the reasons why our music should be preferred by us to English music, and why that ought to be substituted for this.

It is the national music, and one which from time immemorial the Tamils have been accustomed to regard

as peculiarly harmonious and delightful.

It is the music which the Hindus employ in singing and which is more agreeable to Tamil ears than the

The poetical excellencies required in Tamil music are greatly wanting in Tamil hymns, which are translations, to a great extent, of English hymns, and a Hindu is not able to appreciate the latter. It has already been remarked that nativecall the singing now in vogue in Churches crying; And why? simply because they find that the tunes sung there are quite unlike their own harmonious tunes.

The substitution, again, of Tamil for English music, will serve to remove the foreign stamp which our holy religion is unfortunately made to bear. If European music along with those observances of an outlandish character were banished from native Churches, many of those now kept away from hearing of the blessed Redeemer and the Salvation purchased by his death for sinners, might be brought under the influence of Missionary preaching; and many who might not under existing state of the Church, be inclined to embrace Christianity, might made to acknowledge Christ and receive Him as their Saviour.

That European music has been so long in use in Churches, ought not to be a bar against the substitution of our music for it, on account of the reasons pointed above, and similar other grounds. Let those who cannot think of Christianity but as a religion closely connected with the Eurpeans and their manners, for a moment look its doctrines and consult the Bible; and they will not fail to find that such of the Hindu manners &c. as are not against Christianity can very well in Christians be allowed to remain undisturbed without at the same time tampering with any thing essential to the Holy

On the remaining portion of the essay I need hardly On the remaining portion of the cosay and thing, as the important points therein discussed have, to a certain extent, already been anticipated A. Christian.

BOELEA.

"To a Ledger, on its being filled up "And now, capacions volume they art closed,

Thy burdened back with pounds by hundreds pressed, Thy worn-out lids about to be reposed, In Iron chest.

Thou 'st said enough of shillings, pence, and pounds, And now a moral I would draw from thee; For they are not the most important sounds, 'Thou bring'st to me.

Thou caust my mind to serious subjects move, And conjure up, with quick suggestive power, Warnings and lessons to improve, The leisure hour.

The else fair written pages, which contain Thy history, have not escaped a blot;
Thy life discloses here and there a stain,
As—whose does not?

Thy constant reck'nings, in succession penned, Hundreds of folios, leaf after leaf, Extend thy course as if 't, would never end: But—mine how brief!

Thy shattered parts a fragile state disclose, With fly-leaf loosened, and prepared to fly, By the first adverse gust of wind that blows; And so may I!

One who has "figured" on thy ample page Has closed accounts. Brief was his working, When death, unlook'd for, at an early age, Called him away!

And, fast hastening to lif's utmost verge, Borne swiftly onward on Tim's restless wing, May live another, thy successors dirge, Perchance to sing.

The common course of trading-life, discerned,
As in a mirror clear, thy face reflects;
"Received" and "paid," and now a draft returned,
"With no effects."

And I, alas! when followed by the law.
(The moral law,) can urge a plea no better;
But stand condemned with shame and solemn awe,
A bankrupt debtor.

But with a Friendin court my debt to pay, I shall not intocondemnation fall; He, by his merits, takes the charge away.

And conceals all.

So, when the summons to the Court of Heaven From death's arrest shall sound to my relief, The judgment in my favor shall be given With joy not grief." "J. C."

NOTES ON BURIALS.

1. As practised among the Hebrews.

1. The Jews, in imitation of the Persians buried their dead soon after death.

2. The children, friends and relations took charge

of the burial. 3. A box or coffin for the dead was not used except

in Babylon and Egypt. 4. The corpse was wrapped in folds of linen and

placed on a bier, and was carried by four or six persons.

5. The mourners who followed the bier poured forth

loud lamentations. 6. There were sometimes eulogists and musicians in

attendance. 7. Men of rank were honored by multitudes assem-

bling to witness the interment. 8. It was considered to be a religious duty to bury

the remains with appropriate honor.

9. Many of the Hebrews buried their dead in gard-

ens and under shady trees.

10. The ancient Hebrews considered the burning of the body a great reproach, and never did it except when they wanted to express their sense of contempt and ignominy

11. After king Asa however, the public opinion was so changed, that not to be burnt, was regarded a most

signal disgrace.

12. After the captivity the public opinion was again changed; and hatred of the practice of burning became general and deep. 13. The expressions of grief on these occasions were

14. The Hebrews uncovered their head and removed their sandals as an indication of their grief.

2. As practised by the early Christians. 1. They cared much for their dead and conducted

the solemnities with becoming sorrow. 2. Christians from the first, manifested a decided preference for burial though the practice of burning was the common practice among the Romans.

3. They had at first no separate burial places.
4. In the 4th, 5th and 6th, centuries, open spaces

round the churches were set a part for those who died in communion with the church.

5. The first recorded instance of a formal consecration of a burial ground is in the 6th century.

6. Burial within the church did not take piace till

the 9th century.
7. The Christians attended to the funeral ceremonies during the day, though they often carried lighted torches or tapers in the processions.

8. The remains were carried to the grave either by the relatives and friends, or by p purpose.

9. Appropriate hymns were sung during the pro-

10. Notice of the moving of the funeral procession was sometimes given by the tuba, or boards which were struck together.

11. In later times bells were tolled.

12. As early as the 4th century it was usual to carry in the procession, palm and olive branches and to burn incense.

13. Funeral orations were ordinarily delivered. 14. Sometimes the sacrament of the Lord's supper was administered to the relatives at the grave.

இலங்காபிமானி.

தஅளக்சம் இ. தை மூ அட

இலங்காபிமானியின் கையோப்பக்காரருக்கு.

இலங்காபிமானியைப் புறம்பாய்க் கமிழில் பிரசுரஞ்செய்க வர்கோம். அப்பழக் செய்வதால் வருஞ் செல்வை ஈமது இங் கிலீசுப்பக்திரிகையில் பொறுக்கவிடுத்து ஈமதுகையோப்பக்கா களைப்பத்து என்றையை பொறுக்கண்டிற்கு நடத்திகையோப்பக்கா நின் பலர் கருத்தப்போவிருக்கிறது. அப்படியாஞல் உடிழ்ப் பத்திரிகையை விட்டுவிடுவதால் ஈம் குற்றவாளிகளல்ல. எங் கைபொப்பக்காறரிற் கெலர் கைபொப்பத்தொகையை மாக திரமல்லக் கடத்தானுர்தாப் பிரிபமுள்ளவர்களாயிருக்கிறுர் கன். அப்படியான இரைக்காய் ராம் செய்யக்கூடியதென்ன வென கமக்குத்தெரிபவில்லே. கைபொப்பக்காரர் தங்கள் கரு த்தையுஞ் சுறுக்கில் ஈமக்கறிவிப்பார்களெனக்காத்திருக்கிரும்.

புதுவருடம்.

புதுவருடம்.
ஆயிரக்கெண்ணுற்ற அறபுக்கமூன்முமாண்டின் கடைகொளி னன்ற சாயங்காலம் ஒன்பதாம் பத்தாம் பதினோம் மணித்தி யாலங்களில் வெள்வியன் சபையைச்சார்க் சம்பாவுன் தேவால் யத்திற் கண்டகாட்டு மிக்ஷம் விரும்பப்படத்தக்கதே. வீதியில் கின்றெரிர்து பிரகாகித்த வெளிச்சத்திலோன்று "கர்த்தருடைய ஆஸர்த்திற்குப் போவோம்வாருங்கள்" என்றமைக்க மற்றுன் து "விழித்திருந்து செபம்பணணுங்கள்" என்றம் போதித்தது. தேன்வதையைமொய்த்த இபேனத்தேவால்பஞ்சனங்களால் கிர ம்பியிருந்தது. ஒருகால் வெள்வியன் சபையிலும் மற்றக்கால்மர மப்படுக்கை அடு கிற்கும் கனம்பொருந்திய பிலிப்பி ஐயி ஆரா ணக்குளியிலுமாய் கிற்கும் கனம்பொருந்திய பிலிப்பி ஐயி ஆரா ணக்கு இதிர் அதன்பின்பு மென்தர் போன்கொச் மென் தண்மைத்தவச்சிஞர். அதன்பின்பு மென்தர் போன்கொச் மென் தர் நமீல்சுப்பிறசங்கியார் கோண்டியோர் வில்வியம் வால்றன்ஐயர் தா நூக்கைர் ஐயர் முக்கியோர் மாறிமாறிப் போதித்தார் கரேஷ்டகுருகிலனர் ஐயர் முக்கியோர் மாறிமாறிப் போதித்தார் கள், கேட்டோர் எவரினிதயங்களும் பேதரு போவான் யாக் கோப்பின் இருசயங்கள் போலாக மடுட்டுபால்பொங்கு "நாங்க செல்லாருபிக்கேயிருப்பது கலமேன" உத்தேகித்தார்கள். தே வாலபப் பிரசாரங்களில் இன்ற பிரபையிட்டெரிக்க பகல்வென் வாலப்ப பிரசார்களை மனுஷ்ரின் ஆத்தமத்தைப் பிரசாசிப்பித் னியுமொருவகையாய் மனுஷ்ரின் ஆத்தமத்தைப் பிரசாசிப்பித் தவெளிச்சத்திற்சறிகுறிபோன்றிருந்தது. இங்கட்கிழமை முத ல் சனிக்கிழமைமட்டாய் காண்டில் இங்கிலி அம் மாண்யில் தமி ழிறும் பிரசங்கங்கள் குறித்த தேவாலபத்தில் கடைபெற்றுவரு அறுபத்துநாலாமான்முல் சகலரும் இரட்சகாபேரு மானே கேருத்தப் பூருத்த ஈடப்பார்களேன கம்புகிறேம்.

கோச்சியில் கடந்தவோர் கோலேகாரியம்.

கொச்சும்லொரு பள்ளிப்பயில் அவனை எசமான் கொண்செ ம்தாகும். இச்சொண்சாரியம் புதினப்பத்திரிகைனில் பிரசரஞ் செய்யப்பட்டது. இதகாரியம் ஆலப்பள்ளியிலுள்ள ஓர் ஃதித் தலத்தில் விளகசமாப் அதிலேற்பட்ட மறிபற்காறினக் குற்ற தலத்துல வளசாமாய அதிலேறபட்ட மற்பறகாரண்க குற்ற வாளியாகக்கண்டு மரணத்திர்ப்புவ கொடுத்தார்கள். ஆறினும் அவ்லூர் வழக்கப்பிரகாரம் அத்திர்ப்புச் சதாகோட்டாரின் அங் கேரிப்புக்கனப்பப்பட்டது. சதாக்கேட்டார் கேழ்கோட்டுத்தி ர்ப்பைப் பெலப்பிப்பதன்முன்னர் மறியற்காரணுடைய சகோத ரன் செர்வயுண்டவனின் சகோதானேக் கூட்டிக்கொண்டு சதார் கோட்டுக்குப்போய் கொல்லப்பட்டவன்னனச் சாதிக்கப்பட்ட வன் இவனென்றம் அவன் உலரோடிருப்பகால் தன் சகோதரன் கியாயப்பிரமாணத்தின் முனிவிலிருந்து கீச்சப்பட வேண்டுமெ ன்றுங் கேட்டு நின்ருன். கொல்லப்பட்டவனின் சகோதரனும் தானே அவனென்றம் தான் கலசாலம் காணுவபோன கிபாப பின்னதென்றம் அச்சபயமின்றிக் கோட்டுமுன்னிமேயில் பேசி மின்னதென்றும் அச்சப்பமின்றிக் கோட்டுமுன்னில் பெடு ஒன். அவன் தாயும் அக்காரியத்தின் மியர்ச்பெட்டான் மேல் கோட்டார் திரும்பவும் அக்காரியத்தின் மியர்ச்பெட்டுக்கக் தேடுகோட்டுக்கனுப்பி வைத்தார்கள். தேழ்கோடு போதிய ஆரா பவுடனும் பொறுமையுடனும் குறித்தகாரியத்தைத் திருப்பவு ம்வினவ்கி தாங்கள் முன்சொடுத்த தீர்ப்பையே பெலப்படுத்தி ஞர்கள். என்னகொல்றிவோம், "கைபோடுகை கேர்ந்தாலும் தீயன் ஆக்கிணக்குச் தப்பான்." கிலத்தில்கின்று கூப்பிட்ட ஆ பேன் இரத்தம்போலக் குற்றமற்றுச் கிந்தப்பமே இரத்திமை வலரம் பயிவரவுகளுக்காபக் கூப்பிமேம். "கீர்மேற்குமிழி சீயே ல்லாம் பழிவாங்கறுக்காபக் கப்பிடும். "க்டுமற்குமிழி கீபே என்றகதையும் இதையோத் இருக்கலாம்

சீவஞேடோரு பேண்ணச் சிவரில்வைத்துக் கட்டல்.

இதன்பேன்ஞற்காண்கும் சங்கதியை கேப்பின்ன் பத்திரிகை பொன்றிவிருக்ன இக்கபற்றிறியற்றேன்னும் பத்திரிகைபெடுக்க ப் பிரசுரஞ்செய்ய அப்பக்கிரிகையிலிருந்து தெல்லிப்பத்திராதி படுநடுத்தப் பிரசுரஞ்செய்திருக்கிறுர். இவ்விசு நிருத்தியவ்க சு சனங்கள் அறியாமையாயிருந்த கரலங்களில் நடர்த்தாயாரும் வபோதிபமான கொலிகள் உபகதைபாய்த் தற்காலத்திற் பின்கோ களுக்குப் பேசுவதைவிட்டுக் கற்காலப் புதினப்புக்திரிகைகளு இவ்விக புதினங்கள் அகப்படுவது ஆச்சரிபமல்லவா

மனோர் பாவென்றவிடத்திறுள்ள வோர் கற்கிப்பன் வீட்டிற் கதலில் ஆரோ இருட்டில் தட்டியருட்டிஞர்களாம். கற்சிப்பன் எழுந்த கதலைச்சிறக்க, அங்கே இரண்டுபேர் கிற்கக் கண்டா ன. அவர்கள் அவகே ரோக்கித் தங்களுக்கு அவகிபமான இல வேலே செய்குதரும்படி கேட்கமுதல், கற்கிப்பன் பிரியப்படா காகின்றும் பின் அவர்கள் தருவோமெனக்குறித்த பணக்கொகை மிஞல் சம்மதிக்கலாஞன். சற்பிப்பனடைய கண்கங்க்கட்டி ஒரு பண்டியிலேற்றிப்போஞர்களைம். குறித்தவிடத்திற்குப் போனபின் அவணப் பண்டிபாவிறக்கி ஒரு மேல்வீட்டிற கோ போன்பன் அவரைப் பண்டியானதாக ஒரு உங்கைட்டிற கள ண்டுபோய் அங்கே அவன்கட்டியிருந்த கண்கண்க் இறந்துவிட் டார்கள். அங்கேயுள்ள சுறொன்றில் ஒரு சவப்பெட்டி வை க்கத்தக்க வோர்பெங்கு செய்யக்கேட்டார்களாம். அப்படிச் செய்ய மறுத்தபோத அப்படிச் செய்யாயிடில் அவன் சேவனு க்கும் மோசஞ்சம்பகிக்குமேனப் பயமுறுத்தினர்களாம். அ வ்கித பயத்தால் கற்டிப்பன் அடுத்தவகைறயிலிருந்து அவர்கள் கொண்டுவர்த ஒரு சவப்பெட்டியில் மற்றவரையில்கின்ற பலவ ந்தமாய் இழுபட்டுக்கொண்டு வரப்பட்டவோர் செங்காரமாயுடு த்திருந்த பெண்ணே அவர்கள் பெத்தி ஆணிவைத்தவற**்**தபின் வெளில் தோன்றிய குளியில் வைக்குக் கட்டிவிட்டாளும். ம்பவும் கற்பிப்பின் முன்போலக் கண்கட்டிப் பண்டியிலேற் நிலாதா விட்டார்கள். சற்பிப்பன் உடனே போஃஸ் சேவருக்கு அறிவித்தாம் இடந்தெரியாததன்போரில் ஏதாற் கண்டுபிடிக்கப்ப டலில்ஃயாம். அக்கிராமங்களிலுள்ள சகல வீடுகவேயும் அரசா ட்டுயார் தீர்க்கமாய் ஆராச்அசெய்யாது விடலாமா?

ஐரோப்பியத்தபால்.

துரோப்பியத் தபால் மாசத்தில் இருதாம் வருகின்றனவென் பதை ஆரும் அழிந்திருக்கலாம். கடைசி வாரத்தில் வரவேண் டிய தபால் ஏறக்குறைப ஒன்பன பக்க காட்களாப் வரவில்க கப்பதாககேகோ இடைகது கேரிட்டிருக்கவுங்கடும். ககட்

தேதியிலன்று வம்பாய்க்கூறையில் தபால்கப்பல் தோற்றியதா ய பின்சாரக்கம் 9வழியாய் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆயினும் கம் பிவழியாகவாகு தல் ஏறம் அறிவிக்கப்படாததால் தாதித்தபா லிலம் எதோ போசஞ்சம்பவித்ததோ தெரியவில்?ல.

இந்தியமகாதேசாதிபதி.

இர்தியாவிற்கு மகாகேசாதிபதியாக சேர் போவான் லோ

இரு வகாவைற்கு மக்கை இருக்கு இ பிரான்சில்வர்துகூடக் கேட்டிருந்தார். அச்சங்கத்திற்குக் தர ங்கன் ஆரையும் அனுப்பமாட்டோமென இங்கிலிசர் மறத்து ங்கள் ஆரையும் அனுப்பமாட்டோமென இங்கிக்க மறுத்தி விட்டார்கள். இங்கிலிசுபர் மறுத்தபோதே சங்கங் கூடாதெ வாப் பலருக்தேலிக்கிருர்கள். பிதான்சியரிற் கெலிரோ அப்படி யல்ல அவள்கி யல்லை அவுஸ்திரிபரும் இங்கிலிபிரும் வராவிட்டா. மைம் மற் ஹார் திலுத்தா இநாசாங்கத்தார் கூடிக் காரிபாகாரியங்கின் மூ ழவுகட்டலாடுமண உத்தேசிக்கிறுர்கள்.

வேல்தேச இளவரசரும் கோர்வோக்கைவிட்டு வின்சர் அ ரண்டினேக்கு வந்துசேர்ந்தார்கள். இங்கிலிகிய கிபேஷட மர்தி ரியாகிய டல்டேன்தன்றேபு தொன்கியசக்கிரவர்த்தியையும் வி க்ற்றர் இம்மானுவேல் என்னும் இத்தாலிய அரசண்பும் தரி அக்க எண்ணியிருக்கிருர். இவர் (லோட் பல்மேல்தன்) பிறான் கியசக்கிகவர்க்கி அரசராயல்லப் பிரசையில் ஒருவராயிருக்க போன் பிரானசுக்கு இங்கிலிய தாகுதிபதியாகப் போயிருக்க வர். அச்சாலக்கவக்கி இக்காலமட்டாய் ஒருவருக்கொருவர் கிகேத்தராயும் இருக்கிறுக்கன். இவர்கள் இருவரும் ஒருவர் ஒட்டை ஒருவர் மட்டிட்டதிவதுபோல மற்றெவரும் மட்டிட

பிரதேசகாரியங்களே நடத்தும் மக்திரியாடிய என்றைசல்ப ட்டப்பிரபு தன்வேஸ்பைகிட இருக்கிறுநென்றதால் உண்டா னவருட்சி சொற்பமல்ல. இவர் தான்லிடவேண்டிப் பலவர்த ப்படுத்தப்பட்டாலன்றி விடுகிறவரல்லவென்று இலர் உத்தேகி

பேற்கப்பட்டாள ச்தைச் சார்க்கவர்கள் முறையே சண்டை க்கப்பல்வழியாய் யாப்பான்கேசக்கிற்சனுப்பப்பட இருந்தார்

அறையை முத்தல் குண்டுபோட்டுச் கடத்தக்க புதிய ஆர் மன்ருங்களென்னும் பிரமாண்டபீரங்கியான்றும் பரிட்டிக்க

டியூக்ஓவ்கப்பிறிக்கென்னும் இங்கிலிய மகாசேஞ்திபதி சபாகாயகராய்க்கூடிய ஓர் கூட்டத்தில் லோட்கின்றன என் இஞ்சேருத்பதிக்கு ஒரு ஞாபகற்கம்பம் காட்டத் தீர்மானித்

இருக்கிறர்கள். செப்பூரிலன்ன பாக்இருக்கும் சேரக்கிலன்ன செக்றிற்றுக் கும் எயிற்பட்டங் கொடுக்கப்பட்டது.

முன்றகோட்டைமாங்காய்.

தெல்விப்பழையிலிருர்து வண்ணூர்பண்ணயிலுள்ள ஒர் வியா பாரியாருக்கு அனப்பப்பட்ட ஓர் மாம்பனத்தில் மூன்றுகொ ட்டைகளிருக்கதாம். காய்கெருக்கத்தால் மூன்று பிஞ்சுக்கள் ஒன்றித்ததோ தெரியவில்லே.

ால்லாய்ச் சாநாயம் தேறுக் கடிக்கின் ையக் குடித்திருந்த ஒருவர் மன்ப அ இசப்பட்டபோது தன் செஞ்டுல் சையைவைத்து உள்ளே செ ன்றிருந்த சாராயத்தைகோக்கி உன்னே எங்கள் இராசாத்தி கட் டுமட்டாற் பேபாலில் விட்டு மநசாதியாக எனச்சனுப்பிலைத் மட்டாற் பீப்பாலில் விட்டு முதாதியாக எனக்கனப்பிலைத் தார் எனும் அவ்வசைபே உன்னே உள்றுக்குள்ளாய் மரசாதி யாக விட்டிருக்கிறன் கீ அப்படியென்னேயும் மரசாதியாக இ ருக்கவிடாது தன்னவும் விமுத்தவுக் திலையயுடைக்கவும் பார் க்கிருய் இதுசரியான செய்கையில்ல கீயப்படிக்குப் தால் காகும மப்படிடோ உன்கோடிக்கியன் எனக் குறையாய்ப்பேசிறைப கைச் செனுள்ள புதினக்கடதாதிபோலத் திரியுமங்கள் சிடிக் தகன் ஒருவர் சொன்குர். மரியாத வீனமாய்ரடத்த மூயன் நவனதுவோடே அர்தப் புண்னியவான் சொண்டதிகேகதனை விட்டுக்கத்தாகவாய்வக்காலும் கண்மையன்றிக் கேவையுக்கு விட்டுச்சத்தருவாப்வர்ச ஓம் கன்மையன்றிக் திமையல்லிவ ன்பது கமதைகருத்து. மற்றவர்களேப்படி கிதானிப்பார்களோ காடிதிபோம்.

தேன்கட்சியாரின் கப்பல்கள்.

மட்டுக்களப்புக்கண்டையில் முன்னும் பின்னுமாப் இரண்டு புகைக்கப்பல்களே எங்கள் பேன்புகைக்கப்பல் கைப்பித்தான் கண்டாராம். இங்கப்பூர் பததிரிகைனாலும் தென்கட்கிபாரதி சண்டைக்கப்பல்களிற் இல அவடததில் திரிகிறதாப்க் காண்கி ரேம். மாத்தறையார் கண்ட இங்களத்தோணிகள்தானும் ம அபடி சண்டைக்கப்பல்களாய்விடுமோ தெரிபலில் இ.

இங்கிலிசியவரசின் முதல்மந்திரி.

இவரே லோட் பல்மேறைறன் என்னும் பட்டப்பிரபு இங்கி லார்க, அயமார்கு, ஃகொச்திலார்க முதலிய இங்கிலிபடுக சத்திற்கு மாத்திரமல்ல 'கேசத்திகொல்ஃ செக்கோல்சென்ற ழக்கும்'' இங்கிலிபெவரின் சடிவாகத்தைச் கையிற்பிடிக்க ழக்கும்." இவ்வெளியவரின் கடிவா கண்ணக் கையிற்பிடிகள் அரசை கடத்துதேறவர் இவரே. இத்தியாகால்விற் கல்விகற்று வரும் மாணக்கர் முதல் உலகமேற்கு முன்ன பத்திரிகைன் பத் திராதியர்வாய்க்கும் கைகளுக்கும் பேணக்கருக்குக்கப்பி, பே ரியசுங்கத்தார் மற்றக் கிற்சசங்கத்தார் கோட்பாடுகண்வென்று சக்கிரவர்த்திகள் படடவர்த்தனர் மகுடவர்த்தனரானவர்களுக் செல்லாம் இடுகொடுத்து, எவ்வகையிலும் இங்கிலிய அரசுமே ற்படச் செய்தவருபவர் இர்தப் பல்மேன்தன் பிரபுவே. இவ ருக்கு விரோகமாய்ச் இலகாரியங்கள் எழுதி இவருடைய சத்த ருக்கள் பிரசுரஞ்செய்த வருதிருர்களேன் முன்னெருபோத சொன்னேம். பின்னும் இப்படியான வேசர் பிரபுவுக்குமாரும் போக்டுள்கள் செய்தவருவதை காம் ஈமது பத்திரிகையில் குறி ப்பது சரிபற்றதெனத் தற்காலம்மட்டும் கிறத்திறேம். இப் போது பற்பல பத்திரிகைகள்தானும் தங்கள் பரிபாதையை வி ட்டுப் பேசுவருவதால் காரிபத்தை கமது பத்திரிகையை வாக ப்போர்க்குக் காட்டாதலிடல் எமதுகடருபிறுக்குமென படுக்கும். இங்கிலாந்திறன்ன டைவோர் ஸ்கோடொன்றிவோ ருவன் தன் பண்கிக்குபாருப் ஒரு சொதுசெப்திருக்கிறுத். அ வன் அர்தவழக்கை ஏற்படுத்தியிருக்கும் கிபாயவர்.ஏர்ரான _____ உடைய வோரெழுக்குக் காரி

யசர்ததன். வாதியாகிய தனது மண்ணியுடன் மூதல் மந்திரி சேரமார்ச்சமான நடையுள்ளவராகிருப்பதால், அவள் விப்சாரியேன்றும். அவ்வகையே விபசாரியானதால் கியா யப்பிரமாண விறிக்கெக்ய தனது விவாகத்தைக் கோட்டார் தன்விலிடவேண்டுமன்பதே அவனுடைய போது எங்கள் முதன் மட்டுரியார் இவ்வளவுகால் மும் இப்படியான வோர் டூர் கெட்ட நடையுள்ளவராடிமுந்தவரல்ல. இப்பொழுதவருடைப வமோதிபத்தாலையை அறிந்த எவரும் இங்கேலுமென அவ

ரது சத்துருக்கள் அவரிற்கொண்டுவர்க குற்றச்சாட்டென உண ்வார்கள். சத்துருக்கள் இவ்வளவாப் எங்கள் கிரேஷட மர்தி ரிபை அவதாறுசெய்தானம் அவர் அவைகளேச் சட்டைசெய்யா து இச்செய்கைகளால் அவர்கள் சங்கிகபே ஈட்டப்படுத்துவார் களென்று சொல்லதிறுர். காரிபடெவ்வகையிலும் சிரப்முடி முடுமன வெண்ணுகிறேம். "போபவர்து மெய்பைவெல்லாது. இராசா பொய்கொன்றுல் செங்கோல் செல்லாது" இராசாக்க னு காரியம் அவ்வதையெனில் இராசாக்களின் கிர்தையைச்சொரி வோர் பொய்ச்சாட்டுக்கொண்டுவருபவர்கள் தப்புவதெப்படி?

அபிமானுதிபதுரைகளே.

தம்பிமாணக்கணேர் மாணக்கணைப்பட்டுப் பட்டுப் ட்ட த்கட்டி பெழுங்குட்டிச் செட்டிபாருக்கு பாழுமோர் குட்டிபோ ட்டு ஓப்மாணக்கணேனப்பட்டங்கட்டி விண்ணுமிழ்ச்சுவிட் டோமினி என்றுபேறுவர்போலம். மேறும், பட்டங்கட்டியா சே யாமுர்தின் பத்திரிசையிற் காட்டிய சாதனங்கள் யாற்குமா மாவாமென்றுப். அஃகெவ்வனமங்கமா அற்றேலதுன் சூனுவ் கமா. அன்றுகுகனதே பாபத்தியா. பின்னே என்னதம்பியுர் நல் லகருவாழிகான். இன்னும் எங்காரிகையினிரண்டாமடியிலுள்ள வை சுட்டாக்கிற் கத்தவென்பது பயனில் சொல்லாமென் குப். பாவும் பபனிலசொல்லென்பையாகில் பபறுறகொ ல்லெங்ஙனங் கிடைக்குமென வறிக்லன். ப அங்கேயும் ப உங்கையும்பார். போம்வழிலிற்சிற்கு சிந்தாகுமென்றுற்ற. அ சவா உகமென்பது அணேபாகுபெயடுற்னில் வருடமே அண்பா மென்றுப். இவ்வாறு இபக்கத்தின் நிணுக்கத்தாற் பபனிலப வடிகன்றகறைகீ மதுமுதற்பொருட் கினே ாகுபெய்சென வதியா ததென்னே வருடமே கின்பாமேலதன் தாதிபாதெனவுள் மாட ரோடாப். கிசாதனரில் கிச்சத்தியதை கூறுர்நிரைபனே இவ் வாறுகாபாதே.

"எத்து⁹ண்பதேனுங் கல்வியிடம்பிர் துய்த்துணர்கில்லெனினி ல்லாகும்" "சாப்தது ஆத்தலச்ற்பி பொருபொருட் களுப்தலதி வடையார்கண்ணதே காய்வதன் சுணுற்றகுணர்கோன்றுவாமுவ ப்பதன்கண் குற்ற மட்சோன்றுகெடும் ஆகலின் ஆப்ச்சமைர்த கேள்வி அறிவுடையாரெஞ்ஞான்றுங் காய்ந்தமைந்துசொல்லார்க அதது. கிருமவரிலொழுவரேற் சமஞ்செய்ற பொருள்கொள்ளு க. அங்கனங் காரிகையின் மூன்குமடியின் பிரதமையிலுள்ள பலமென்னும் பலபொழுள்குறித்த வொருபதம் டயனிலகொல் லூமென்குப உண்டேலைவில் ந கோடல் வேண்டுமெனவும்வே ண்டினஞ்சுறவாவெவவும் பிச்சுனிற்பிசுற்றிக்கொச்சுனிற்கத்திக் ஏப்படிபோபின்னே அண்ணன்கொடிபு ம்பம்பழபழா என்றுப்போ ல்கள்குயிக்கு கரெடிகேனிர் தனிழுபதி அவரவர்பாடவரவரோடே பென்றுகிடவேன். இவையிஞ்சைகிடக்க சீசேட்டவாறே யிருபா ப்பித்தருவலரிந்தவாறே தங்பிரித்துச்கொள். முதற்சிர்கான்கு ம் வெண்டழை பிழைபாவென போடமா சூற்திரசாற்றே விதிலி தற் சாஸ்திரமாகாவே கானென்னசெர்வேஞேடிப்பார் விழுந்த விடத்தின் விழட்டுப்.

இது, இக்கத்திக்கோடுகற்படிபுடைகுரெறிபடபத் 🎍 இக்சுத் திக்கொடுறுகட்டக்கடறடிசெப்படைச்சுத் இக்கதிக்கோடுகதை இறக்கற்ற குறக்குறச்சக் இக்கத்திக்கோடுபதித்துக்கொடா இன்றைப்பேறப்பே. இத**த்தத்தித்த**இதாடைதாகாதுத்தித்தஇத்தா Apprese Appendage Appendag இதத்தத்தத்தித்தத்திலைக்காததாதோதிதிதைகாகக்கத்தி இதத்தத்தத்தித்திதிநித்திதிக்கிதிருநாத்ததே. என்பாலிலோடிய உலக்கைக்கொழுக்கே மிப்பாக்களிற மோ

என்பால்லோடிய உலக்கைக்கொழுக்கு பிப்பாக்களிற போ டிப்பாரேன் அப்பல்லோ வர்தைமுண்பிறுக்குக் கழையிறுக்குக் தெரியும். ஆன்னத்படி அர்கை யடுமானிச்செட்டியார் கடையி லே முட்டுப்பட்டாப்போல் பட்டங்கட்டியாரும் முருங்கைக் காய்க்கணக்கில் கட்டப்பட்டாரே. மூனுமூனு காதுமொன்ப குங் கரியாச்சும். ஒன்றடுப்பில்யாக்குமடியக்கை. சுவாகப்ப கைறபாலின்பை நன்றடுப்பில்யாக்கும்பி பேரையுற்கொல்லித் தட் டு. டொம்டொழுக்கால் சட்டுகம்பி பேரையுற்கொல்லித் தட் டு. அல்லோபின்றுக்கு இவனையு எல்லாரோடும் வாஸ்பிடிகோல்பி டு. அல்லோபின்றே முறைக்கை சிலக்காரோடும் வாஸ்பிடிகோல்பி டிபென்றதானபோறுவகை. சீ பின்னப்போட்டுவாவெளுக்கை. Gen. 110. 8. இந்தனம்,

உப்புக்குத்தகைக் கடா.

ஜயா, எனக்குக் கட்டல் களித்தல் பிரித்தல்பாத்திரமல்ல, அட்சரகணிதம் அளவுசான்திரம் எண்ணறுக்கொஞ்சல்தெரியும். உப்புக்குத்தகைக்கணக்கை எங்கள் அரசாட்சி அரகிறைத்தில் வராகுதல் குத்தகைகாரராகுதல் எவ்வகையாய் கணிதத்திலெவ் விதிகொண்டு பார்க்கிருர்களேனப் புலப்படவிலில். சென்றவ முடம் உப்புக்கு தகைகாரன் அக்குத் தகையாவ் இன கணக்கை கக்கேரியாரிடும் கேட்டுவால் குங்கள். அவர் பிடிம்த உப்பு அ ர்தர் இருபதிருமிருக்குக்கு மேற்படாக. பிடிபட்ட உப்பின் கொகைக்குக் கொடுத்துப் பிடித்த காகம் குத்தனை வகையால் பலதாங் கட்டிய பணமும் இட்டத்தட்டக் சரிபோற்காண் பீர்க ன். பற்பல சர்தைகளிலுமிருந்த இல்லறைவில் உப்பு விற்பவர் களுக்குச் சம்புனமாபல்லது † கனிவாப்ச்சொடுத்த தொகையை யுங் குத்தகைத்தொகைபோடு சேர்த்தாலிந்பிண் கட்டின்பண ம் அல்லகு ரகையுக் தப்பாது. காரிபபிப்படியி க்க, செல்லி நைவுக் தட்டான இவ்வருடத்தில் வேருருவர் குறித்த குத்த ரைவுக் கட்டான இவவருடக்கல வேன்கு நின் கடுக்க குதை கையை இன் ஆம் ஆயிரச்சணக்கப் நானும் பைத்தியகாரன இர ண்டாயிர்மாயேர்றி இவ்வருடத்திற்கு வாங்கியீருக்கிறா. சூக் தகை வர்ற்றவர்கள் கணக்குப்படித்த தெங்கே? அன்றிக் சூத்த கை விற்றவர்கள் கணக்குப்படித்த தென்கே? அன்றிக் சூத்த க்கிற்றவர்கள் கணக்குப்படித்ததாரிடம்? இவர்கள் வருஷ் திற்குவருஷம் கட்டிலாங்கவும் விற்கவுக் தெண்டமிறாகிக் கார்? உப்பனமோ? சூக்மோ? வடோர்க்கப்பரோ? கில் கறை விற்பனவுகாறரோ? ஊரவர்களே? யாருகைக் கணக் கப்பலகேயார்டும் குக்கள் கணப்செய்து அறிவிக்கப் பிரார்த் குப்பாக்கியாரியெனத் தாங்கள் தபைசெய்து அறிவிக்கப் பிராந்த் திக்கிறேன். இங்கனப், மெருதான் உறக்கி.

† அப்படிக் கொடாவிட்டால ஒன்றில் அவர்கள் ஊரவர்கள் கிறையில் வஞ்சிப்பார்கள். அல்லது சன்னஉப்புவைக்கு விற்கவே Sin & GLO ?

கடித்துக்கு காம் சணிசவழி பாப் உத்தரங்கொடுத்துக் இறமை கமக்கில்லே, காசிபச்சை வெதவில் சுற்கவழி சற்பிப்போம். கடி agić Opgifficial via asgėrima amlėgiami gė வொருள்ளும்கின்று விடைப்படும் உப்பைச் சட்டெகையிழக்க மஸ்த்ருக்திடங் கொண்டுபோளுல் ஒருபவுண் இரண்டுபவுண் கெலவேள் அந்தப்பலுளும் பொருக்கே சட்டில் வரக் கடிதன் கர ாட்டில் வரக் கடிதன கா ண்பார். அக்கொகையில் எரிபாதி கொண்டுபோனவனுக்கும் கொடக்கலாம். கடைகியில் குத்தகையை அக்கு கட்டம்வத்தா ல் கடித்தென்டுக்குள் காகில் கொடுத்துகளி கெப்பலாம். மன்றிரு த்தத் தேறைப் பெற்கக்கில் கடிதன் கடாவுக்கு விடைகாண . இல். புத்.

Edited by C. W. CATHERAVALUPULLY and Printed and Published by N. STRONG at the Press of RIPLEY & STRONG Manepay, Jaffna.